

*"În vremea aceea, pe când Iisus intra în Capernaum, s-a apropiat de El un sutaș, rugându-L și zicând: Doamne, sluga mea zace în casă, slăbănog, chinându-se cumplit. Și i-a zis Iisus: Venind, îl voi vindeca. Dar sutașul, răspunzând, I-a zis: **Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu, ci numai spune un cuvânt și se va vindeca sluga mea.** Că și eu sunt om sub stăpânirea altora și am sub mine ostași și-i spun acestuia: Du-te, și se duce; și celuiilalt: Vino, și vine; și slugii mele: Fă aceasta, și face. Auzind, Iisus S-a minunat și a zis celor ce veneau după El: **Adevărat grăiesc vouă: Nici în Israel n-am găsit atâta credință. Și zic vouă că mulți de la răsărit și de la apus vor veni și vor sta la masă cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov în Împărăția cerurilor. Iar fiii Împărăției vor fi aruncați în întunericul cel mai din afară; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.** Și a zis Iisus sutașului: **Du-te, fie ție după cum ai crezut! Și s-a însănătoșit sluga lui în ceasul acela.**" (Ev. Matei 8, 5-13)*

Vreau să vă spun o mică istorioară cu un pustnic care primește o vizită a unui tânăr ce se plânge că nimic din viața lui nu-l multumește, trăiește în zadar și astfel nu poate afla ce rost are în viață. Bătrânul îl privește cu compasiune și îl întreabă: *"Ce țin în mana acum?"*... Tânărul privește cu nedumerire și spune: *"un pahar pe jumătate gol"*... Bătrânul răspunde oftând: *"Nu! Este un pahar pe jumătate plin!... Ca să trăim cu adevărat trebuie să vedem ce avem, nu ce ne lipsește!..."*

Urmând și eu acest exemplu, îndrăznesc să scriu despre două asemănări ce există între acest sutaș și noi. In primul rând și noi ca și el suntem soldați, pentru că **prin excelență creștinul este un luptător**, căci *"lupta noastră nu este împotriva trupului și a sângelui, ci împotriva duhurilor răutății care sunt în văzduhuri."* Iar în al doilea rând, și **noi avem credința că numai Hristos ne poate ajuta.**

Și privesc la asemănări pentru că simt cum acest lucru ne dă și nouă putere să credem și mai mult, ne cercetăm mai adânc și încercăm să dăm glas dorinței ce se adresează lui Hristos. Și toate luptele (încercările) prin care trecem sunt prilej de autocunoaștere, de smerenie și rugăciune către Dumnezeu. Iar ceea ce câștig sunt: *"credința, nădejdea, dragostea!"* (1 Cor. 13, 13)

"Cum să se mântuiască un om lipsit de smerenie, de blândețe, de supunere și de ascultare față de Dumnezeu? Cum să se mântuiască necredinciosul și păcătosul "dacă dreptul abia se mântuiește?" (1 Petru 4, 18)... Apa nu se adună pe crestele munților, ci în locuri joase, adânci. Nici **binecuvântarea lui Dumnezeu nu se sălășluiește în cei mândri**, care se umflă pe sine în fața Lui, ci în cei smeriți și blânzi, care si-au adâncit inima prin smerenie și blândețe, prin închinare înaintea măreției lui Dumnezeu și ascultare de voia Sa" spunea Sf. Nicolae Velimirovici.

Hristos nu lasă neascultată rugămintea sutașului, ci ca de fiecare dată imediat se îndreaptă cu dragoste către cel ce-L cheamă în ajutor. Inșă ajutorul va fi întotdeauna după cum am crezut noi, după cât de mare ne-a fost credința sau după cât de mult ne-am smerit. **Și smerenia este cel mai greu lucru, nu credința!**

A te smeri fără credință nu te ajută, dar și a crede fără a mă smeri nu mă ajută. Așa că cel mai bine este să cred, smerindu-mă!...

Să trăim cu credința că NUMAI Hristos ne poate ajuta în toate clipele vieții și mă voi putea smeri rugându-mă Lui, iar prin rugăciune îmi voi însănătoși și eu sufletul. Sănătos fiind voi putea să ajut și eu pe cel neputincios. In vechime, doctorii -după fiecare consultație- scriau pe o foaie de hârtie rețeta cu tratamentul pe care trebuia să-l urmeze pacientul. Și în primul rând scriau cu litere mari "CD" care însemna **"Cum Deo - cu Dumnezeu"**, pentru că erau conștienți de faptul că orice medicament pe care l-ar prescrie, dacă nu este luat cu credința că Dumnezeu îl ajută pe cel bolnav, nu ar avea niciun efect.

Îngăduiți-mi acum la sfârșitul acestor rânduri să propun ceva: așa cum Duminica Mironosițelor a fost dedicată Mamei credincioase sau Înălțarea Domnului și ca zi a Eroilor ce au căzut spre apărarea Patriei și a Dreptei credințe, tot așa și această Duminică să fie dedicată politicianilor - care oricum se comportă cu noi ca cu niște slugi - pentru ca să ia aminte la credința și felul în care sutașul (ofițerul de armată) se roagă lui Hristos. Iar grija de cel neputincios și bolnav să le fie grijă permanentă, **sutașul să le fie model în activitatea lor.**

Nu putem privi la Hristos fără să ne vedem fratele... Frumos ar fi să ne vedem fratele și "de la Domnul sa cerem"!

Stă sufletul fără iubire, ca o fântână părăsită,
C-un pic de apă-n fund, sălcie, sub năruirea de pereți ...
Stă-n marginea de drum fântâna netrebnică și oropsită,
Căci nimeni n-o mai cercetează; găleata-i spânzură dogită
Și-n ghizdurile putrezite cresc brusturi si-nfloresc bureți.

Stă sufletul fără iubire, pustiu, ca mărul fără roade,
Părăginit într-o livadă și plin de lacome omizi,
Ce-l năpădesc în primavară si toată frunza încet o roade
Și toată floarea, otrăvită, se scutură curând și cade,
Lăsându-i crengile uscate ca niște sterpe pălămizi.

Stă sufletul fără iubire cum stă o vatră ruinată,
Ca un cuptor surpat de vremuri, fără de vad și fără foc,
La care nimeni nu duce aluatul proaspăt în covată
Să-l rumenească pe-ndelete dogoarea jarului, uscată,
Și să-l prefacă-n dulce azimi, mirositoare, ce se coc.

Vasile Voiculescu - www.crestinortodox.ro

„Căci mi se pare că Dumnezeu, pe noi, apostolii, ne-a arătat ca pe cei din urmă oameni, ca pe niște osândiți la moarte, fiindcă ne-am făcut privescitori lumii și îngerilor și oamenilor. Noi suntem nebuni pentru Hristos; voi însă înțelepți întru Hristos. Noi suntem slabi; voi însă sunteți tari. Voi sunteți întru slavă, iar noi suntem întru necinste!” (I Cor. 4,9-10).

29 iunie – Sf.Ap.Petru și Pavel (+67 d.Hs.) - Pe când Sfântul Pavel străbătea toate părțile Apusului și îi lumina pe toți cu lumina sfintei credințe și-a văzut mai înainte sfârșitul său mucenicesc. Atunci, Sfântul Apostol s-a întors în Roma de unde a scris lui Timotei, ucenicul său, următoarele: „Eu de-acum mă jertfesc și vremea despărțirii mele s-a apropiat. **Lupta cea bună m-am luptat, călătoria am săvârșit, credința am păzit. De acum mi s-a gătit cununa dreptății, pe care Domnul îmi va da-o în ziua aceea, El, Dreptul Judecător, și nu numai mie, ci și tuturor celor ce au iubit arătarea Lui**” (II Tim. 4,6-8).

Apostolii Petru și Pavel au fost martirizați în același an, în aceeași zi, **29 iunie 67 d.Hr.**, în cel de-al 13-lea an al domniei lui Nero. Sf.Ap.Pavel a fost întemnițat împreună cu Sf.Ap.Petru în **închisoarea Mamertino din Roma**. De aici, ambii apostoli au fost luați împreună ca să fie executați din porunca lui Nero. Apostolii și-au luat rămas bun unul de la altul în afara porților orașului (în locul numit acum **Poarta Sf.Pavel / Porta San Paolo**). Sf.Ap.Petru, fiindcă nu avea cetățenie romană, a fost dus pe colina Ianiculum. Dar Sf.Ap.Pavel, care era cetățean roman, nu putea primi umilitoarea moarte pe cruce, iar execuțiile nu aveau loc în oraș. A fost dus în afara cetății, într-un loc numit „Ape dulci” (Aquae Salviae), pentru a fi decapitat.

După ce a fost adus la locul execuției, Sf.Ap.Pavel, a fost dus pentru scurtă vreme într-o temniță separată. Când a sosit clipa execuției, el însuși și-a plecat capul sub sabia călăului, iar acesta i l-a tăiat. **Din rană a izvorât lapte și sânge**. Atunci când capul a căzut și s-a rostogolit lovind de trei ori pământul, **în acele trei locuri au apărut trei izvoare** cu apă proaspătă care nu au secat nici în ziua de astăzi. **O biserică (Tre Fontane) a fost înălțată peste locul celor trei izvoare și peste pilastrul unde a fost Sf.Ap.Pavel decapitat**. Pilastrul este păstrat într-un colț al bisericii, în spatele unui grilaj.

Câțiva creștini au îngropat moaștele Sf.Pavel într-un loc aflat la aproximativ 4,8 km de locul muceniciei, la ferma unei femei romane, **Lucina**, într-o criptă simplă, acolo unde astăzi se ridică **biserica San Paolo fuori le mura**. Moaștele sale au rămas în acel loc până în timpul domniei lui Valerian (sec. III), când au fost mutate, împreună cu cele ale Sf.Petru, în Catacomba Sf.Sebastian, pe Via Appia, ca să nu fie distruse. Pentru o vreme, cei doi apostoli s-au întâlnit din nou, în moarte, când au ocupat o nișă din cavoul de marmoră, Platonina, de sub biserica Sf.Sebastian de pe Via Appia.

Pe când Constantin cel Mare se afla la Roma, acesta a așezat trupul apostolului într-un sicriu de metal și, precum făcuse cu trupul Sf. Petru, a așezat deasupra lui o cruce grea din aur, cântărind 67,5 kg. Apoi, a construit o biserică deasupra mormântului. Aceasta a fost prima biserică San Paolo fuori le Mura – „Sf.Pavel din afara zidurilor”. Aceasta, împreună cu bazilica Sf.Petru sunt cele mai mari bazine din Roma.

www.cuvantul-ortodox.ro

2 iulie – Sf.Voievod Ștefan cel Mare (+1504) – *„În sfârșit, la anul 1504 Ștefan Vodă se coborî în mormânt, gârbovit de greutate și de vârstă, după 47 și mai bine ani de domnie, iar poporul în urmă-i i-a zis cu dragă inimă și Bun și Sfânt și Mare, căci așa Domn nici n-avusese până atunci, nici poate că va mai avea de acum și pururi.”* (Mihai Eminescu)

“A fost înzestrat cu smerenie. Când era biruitor într-o bătălie, **Îi mulțumea lui Dumnezeu** cu recunoștință, iar când se întâmpla, rareori, să fie înfrânt o spunea deschis: **asta a fost pentru păcatele mele.**” (IPS Bartolomeu Anania)

Ia aminte la Apostolul Pavel. Pentru dânsul numai una era înfricoșată și grozavă: a supăra pe Dumnezeu. Și nimic nu era pentru dânsul mai scump și nimic nu dorea el așa de mult ca a plăcea Domnului. Nici slava cerului nu era pentru el așa de scumpă, ca dragostea către Hristos. Având această dragoste, el mai bucuros voia să fie cel mai mic și prigonit, decât fără ea, să fie printre cei înalți și importanți. Pentru el, singura nenorocire era pierderea acestei dragoste. Aceasta ar fi fost pentru el iadul, chinul cel nesuferit.

Sf.Ioan Gură de Aur

4 iulie – Sf.Cuvios Andrei Rubliov (+1430) a fost un monah rus considerat a fi **unul dintre cei mai mari iconografi** ai tuturor timpurilor. A intrat încă din copilărie în mănăstirea Sf.Treime, unde a și crescut. A fost puternic influențat de Sf. Serghie de Radonej, egumenul mănăstirii. La Mănăstirea Spaso-Andronikov a început să studieze iconografia sub îndrumarea lui Teofan Grecul și a unui monah pe nume Daniil. Este foarte cunoscut pentru **Icoana Sfintei Treimi** sau a Ospitalității lui Avraam pictată în biserica Lavrei Sfintei Treimi pe la 1408.

Programul săptămânii 28 iunie - 5 iulie 2015

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	28 iunie	8 - 12 - Sf. Liturghie (Vindecarea slugii sutașului) – Pr.Dragoș
Duminică	28 iunie	17 - 19 - Vecernia, acatistul Sf.Petru și Pavel și Litia – Pr.Dragoș
Luni	29 iunie	8 - 12 - Sf. Liturghie (Sf.Apostoli Petru și Pavel) – Pr.Dragoș
Martți	30 iunie	- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	01 iulie	9 - 10 - Sfințirea mică a apei – Pr.Dragoș
Vineri	03 iulie	9 - 11 - Taina Sf.Maslu
Vineri	03 iulie	17 - 18 - Slujba acatistului – Pr.Dragoș
Sâmbătă	04 iulie	8 - 11 - Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți – Pr.Dragoș
Sâmbătă	04 iulie	17 - 18 - Vecernia Duminicii a V-a după Rusalii – Pr.Ticu
Duminică	05 iulie	8 - 12 - Sf. Liturghie (Vindecarea celor doi demonizați) – Pr.Ticu
Duminică	05 iulie	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului / Film religios – Pr.Ticu